

РЕПУБЛИЧКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА

ул. Краља Милана 14, Београд
н/р председнику РИК-а

УПОЗОРЕЊЕ

Поштовани,

као што је познато, Уставом и Законом је утврђена процедура расписивања и одржавања парламентарних и локалних избора у Србији. Поступање изборне комисије у Србији (РИК) приликом спровођења избора за народне посланике Србије, утврђено је Законом о избору народних посланика („Сл. гласник РС“ бр. 35/00, 57/03 – УС, 72/03 ; 18/04, 85/05; 101/05; 104/09 ; 28/11 – УС, 36/11, 12/20 и 68/20 – у даљем тексту: „Закон“).

Горе наведени Закон о избору народних посланика је и даље на снази, односно, није престао да важи наводним доношењем Закона о избору народних посланика („Сл. гласник РС“ бр. 14/22), јер исти није донела, а ни накнадно прихватила једина легитимна Скупштина – Привремена Скупштина народа достојног Србије.

Изборна комисија је одредбама члана 6. Закона овлашћена да започне са изборним радњама везаним за избор народних посланика, након што Председник Србије распише изборе (члан 25. Закона). Како Александар Вучић није председник Србије, јер је разрешен те функције Одлуком А15-2(Службене новине легитимне Привремене Скупштине) од 17.06.2020. године („Сл. новине“ бр. 1-2/2020, потврђена одлуком А.32, „Сл. новине“ бр. 1-8/2021) због вишеструке повреде Устава РС („Сл. гласник РС“ бр. 98/2006), на такозваним изборима за председника Србије није могао бити поново изабран, јер исти нису заказани сходно Уставу и Закону, већ је те наводне изборе „расписала“ нелегитимна Скупштина, коју чине лица изабрана за посланике на неуставним изборима одржаним дана 21.06.2020. године.

Изборе може расписати једино легитимни привремени Председник сходно одлукама Привремене Скупштине народа достојног Србије („Сл. новине“ 1-4/2020 од 19.06.2020 год, одлука А.2), а такву одлуку привремени Председник није донео. Сходно наведеном, упозоравамо Вас да док привремени Председник такву одлуку не донесе, нисте надлежни за предузимање било каквих радњи везаних за изборе у Србији.

Посебно се истиче и чињеница да су Одлуком А.5. Привремене Скупштине народа достојног Србије, разрешени сви дотадашњи чланови РИК-а јер су незаконито спроводили изборне активности у 2020. години („Сл. новине 1-2/2020, потврђеном одлуком А.32, „Сл. новине“ бр. 1-8/2021), као и чињеница да је одредбама члана 33. Закона утврђено да чланове РИК-а именује Народна Скупштина. Како функцију Народне Скупштине од 16.06.2020. године по члану 2. Устава врши Привремена Скупштина народа достојног Србије, једино иста може именовати нове чланове РИК-а. Како Привремена Скупштина народа достојног Србије то још није учинила, обавештавамо Вас да треба да се обратите истој уколико желите да поступате сагласно Уставу, Закону и одлукама једине легитимне привремене власти Србије, како би вам се потврдило именовање.

Разумемо да Вас овај допис можда збуњује јер целокупна медијска сцена и сви политичари учествују у овим незаконитим радњама које се тичу расписивања избора, на који начин се доводе у забуну и обмањују државни службеници, као и народ Србије.

О НЕЛЕГИТИМНОСТИ „ОРГАНА ВЛАСТИ“

Вероватно сте и сами имали сумњу у легитимност лица која се представљају као представници највиших органа власти Србије, услед неспровођења избора у 2020. години – који су одлуком Председника бивше Републике ПР бр. 76 од 04.03.2020. године заказани за 26.04.2020. године, и који нису одржани.

Друге незаконите радње везане за наведене изборе и следећа донета акта:

- одлука смењеног председника Србије о измени Одлуке о расписивању избора за народне посланике ПР бр. 76-1 од 10.05.2020, којом након протеча рока за одржавање избора (чак 14 дана касније) смењени Председник помера неодржане изборе за 21. јун 2020. године за коју није био овлашћен Уставом, нити Устав било ком органу дозвољава такво поступање;
- Уредба о мерама за време ванредног стања („Сл. гласник РС“ бр. 31 од 16.03.2020.) коју је у име Народне Скупштине с позивом на члан 200. ст. 6. Устава, донела Влада Републике Србије, уз супотпис Председника Републике. Уредбом је неовлашћено одлучивала о прекиду изборних радњи;
- Решење РИК-а о прекиду свих изборних радњи у спровођењу избора за народне посланике Народне Скупштине расписаних за 26.04.2020. године (решење 02 бр. 013-148/20 од 16.03.2020. године), које је такође неовлашћено донето;
- Решења РИК-а о наставку спровођења изборних радњи у поступку избора народних посланика Народне Скупштине расписаних 04.03.2020. године (решење 02 бр. 013-148/20 од 13.05.2020. године), неовлашћено донето;
- Евентуална друга акта РИК-а уколико су донета, о проглашавању резултата тада и тако обављених „избора“ од 21.06.2020. године, су такође незаконита јер су неовлашћено донета;
- Сва акта Народне Скупштине донета након истека мандата 02.06.2020. године су неважећа;
- Сва акта Владе Републике Србије донета након истека мандата 02.06.2020. године су неважећа;
- Сва акта бившег Председника Србије донета након разрешења 17.06.2020. године су неуставна, незаконита и неважећа.

Напред наведена документа нису донета у складу са Уставом и законом. Како су сви државни органи укључујући и судске, дужни да поступају у складу са Уставом и Законом, дужни су да ова акта не примењују и да поступају као да иста нису ни донета.

У свим горе наведеним актима државних органа, дошло је до злоупотребе овлашћења и самовласног доношења незаконитих аката, за чије доношење нису били овлашћени што представља кршење Устава и Закона. Кршења су вршили највиши органи власти у Србији. Овде се не разматра законитост и уставност одлуке о проглашењу ванредног стања, или чињеница да се Народна Скупштина није састајала, већ се разматрају само наведена документа.

Одредбама члана 101. Устава Србије, бивши председник Републике Србије је био овлашћен да распише изборе 90 дана пре истека мандата посланика Народне

Скупштине, тако да се избори окончају у наредних 60 дана. Устав Србије нема одредбе којима би Председнику Републике омогућило да помера датум одржавања избора, тако да их оконча 109 дана након расписивања.

Сходно изричитим одредбама члана 101. Устава РС, Председник Републике је био овлашћен само да распише изборе 04.03.2020. године (што је 90 дана пре истека мандата народних посланика), а избори су морали бити окончани најкасније 03.05.2020. године. Међутим, Председник Републике је самовласно донео Одлуку о измени Одлуке о расписивању избора (односно, за чије доношење није био овлашћен, то јест није имао ту надлежности), и то 10.05.2020. године, односно чак 7 дана након истека уставног рока за окончање избора, и у тој одлуци се позвао на овлашћење које му даје члан 101. став 1. Устава Србије, што је једна очигледна намерна и јасна злоупотреба, и незаконитост. Тадашњи Председник Републике и стручне службе Председника биле су упознате са изричитим одредбама члана 101. став 1. Устава Србије, као и чињеницом да те одредбе не дају овлашћења Председнику за доношење наведене одлуке о измени Одлуке о расписивању избора. Самим тим, а нарочито имајући у виду јасне одредбе Устава, никакви избори нису могли бити одржани 21.06.2020. године.

На жалост, још један од највиших органа власти у предузећу Републике Србија, поступио је на исти начин, злоупотребљавајући своја овлашћења. Неуставна влада РС је донела уредбу о мерама за време ванредног стања, и одредбом члана 5. те уредбе, донела је и следеће мере које гласе:

„Ступањем на снагу ове уредбе прекидају се све изборне радње у спровођењу избора за народне посланике, посланике Скупштине Аутономне покрајине Војводине и одборнике Скупштина општина и градова, који су расписани за 26. април 2020. године.

Задужују се надлежне изборне комисије да обезбеде и чувају постојећу изборну документацију до наставка спровођења изборних радњи и избора.

Спровођење изборних радњи наставиће се од дана престанка ванредног стања.“

Међутим, ни тадашња Влада, ни било који други орган нису овлашћени да мењају одредбе Устава које се односе на избор највиших органа власти у Србији. Тадашње предузеће ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (све великим словима) на адреси Немањина 11 Савски венац Београд, које је основано 13.4.2001.године чији је регистровани директор Марко Благојевић, се у уводу уредбе није позвала на евентуалне одредбе Устава или Закона које би јој дале овлашћење за измену услова одржавања избора утврђених Уставом, јер такве одредбе не постоје (само народ на референдуму је то могао). Прикривајући од јавности катастрофалну измену статуса Србије још од 2001. године, тадашња Влада се позвала на одредбу члана 200. став 6. Устава, а којом је утврђено следеће:

„Када Народна скупштина није у могућности да се састане, мере којима се одступа од људских и мањинских права може прописати Влада уредбом, уз супотпис Председника Републике.“

Не осврћући се сада на то да ли је Скупштина могла да се састаје, и ко је то био надлежан да утврди да Скупштина не може да се састане, мора се указати на то да су људска и мањинска права и слободе, утврђена одредбама члана 23. до 74. Устава Србије. Спровођење изборних радњи је поступак строго прописан како Уставом тако и Законом, па Влада није била овлашћена за доношење такве мере те уредба је у том делу незаконита.

Следећи незаконито и неуставно поступање Председника и Владе, и РИК је донео један потпуно незаконит и неуставан акт, решење о прекиду свих изборних радњи у спровођењу избора за народне посланике Народне Скупштине расписаних за 26.04.2020. године (решење 02 бр. 013-148/20 од 16.03.2020. године). У овом решењу, РИК се позвао на следеће одредбе закона:

- члан 34. Закона, којим је утврђено:

(1) Републичка изборна комисија:

1. стара се о законитом спровођењу избора,
2. организује техничку припрему за изборе,
3. прати примену и даје објашњења у вези са применом овог закона нарочито о спровођењу гласања у иностранству,
4. утврђује јединствене стандарде за изборни материјал,
5. прописује обрасце и правила за спровођење изборних радњи прописаних овим Законом,
6. прописује врсту спреја из члана 68. став 4. овог закона,
7. одређује и оглашава у „Службеном гласнику Републике Србије“ број и адресу бирачких места, најкасније 20 дана пре дана одређеног за одржавање избора, 8. образује бирачке одборе и именује Председника и чланове бирачких одбора, 9. утврђује број гласачких листића за бирачка места, оверава их и
10. заједно са овереним изводом из бирачког списка, записнички, предаје бирачким одборима,
11. одређује изборне акте који јој се достављају, утврђује да ли је изборна листа састављена и поднета у складу са овим законом и проглашава,
12. доноси решење о проглашењу збирне изборне листе,
13. одређује начин чувања и руковања изборним материјалом,
14. утврђује и објављује резултате избора,
15. утврђује број мандата који припадају свакој изборној листи,
16. подноси извештај Народној Скупштини Републике Србије о спроведеним изборима,
17. доставља податке органима надлежним за прикупљање и обраду статистичких података,
18. обавља и друге послове предвиђене овим законом.

(2) Републичка изборна комисија доноси пословник о свом раду.

(3) Обрасце из тач. 4. и 5. овог члана Републичка изборна комисија је дужна да у року од пет дана од дана расписивања избора стави на располагање учесницима у изборима.

(овај члан је наведен јер је нелегитимни орган 2022. године донео измене и допуне Закона о избору народних посланика, који је представљен као дисконтинуитет, и неубичајено прекида континуитет са претходним законима, па се претходне верзије сада не појављују у историји прописа),

- члан 100. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“ број 18/2016, 95/2018 – аут. тум. и 2/2023 – одлука УС),

- члан 5. Уредбе о мерама за време ванредног стања („Сл. гласник РС“ број 31/20) – већ цитиран.

Изборна комисија, иако се позвала на одредбе члана 34. Закона, пропустила је да донесе решење у складу са истим, јер није водила рачуна о законитом спровођењу избора, већ је својим радњама допустила да дође до неодржавања избора и до настанка неуставног стања.

Одредбама члана 26. и 27. Закона јасно је утврђено да од дана расписивања до дана одржавања избора не може проћи мање од 45 дана, ни више од 60 дана, те да исти морају бити окончани најкасније 30 дана пре истека мадната посланика, док је одредбама члана 3. утврђено да се посланици Народне Скупштине Србије бирају на 4 године. Ни једном од одредби Закона на које се позвала РИК приликом доношења Решења о прекиду изборних радњи, РИК није овлашћена да донесе овакво решење. Иако се одредбе Закона о општем управном поступку (ЗОУП) односе на прекид поступка, у истима се не налази овлашћење за доношење оваквог решења РИК-а, већ се само наслов односи на оно што је РИК намеравала да уради, на незаконит начин. Осим наведеног, ЗОУП се односи на решавање појединачних ствари.

Као што РИК није имала законска овлашћења за доношење Решења о прекиду изборних радњи, тако РИК није имала законска овлашћења ни за доношење Решења о наставку изборних радњи, што се јасно види у уводу решења. Неуставна, а тиме и нелегитимна „Народна Скупштина“, коју чине „народни посланици“ изабрани на тзв. „изборима“ који то нису били (јер избори за народне посланике се могу одржати само сагласно Уставу, а све радње одржане супротно Уставу, нису избори, самим тим, „избори“ 21.06.2020. нису били избори, па тиме ни „избори“ одржани 2022. године) „донела“ је Закон о избору народних посланика („Сл. гласник РС“ бр. 14/22), који је означен као да се први пут доноси такав закон, а не као Закон који представља измене и допуне претходног закона.

Вероватно да је разлог за то поступање још један покушај сакривања незаконитих и неуставних радњи самозваних и нелегитимних органа власти Србије, које су својим радњама саме себе спречиле да и даље буду на власти, каквим – таквим изборима. Немогуће је не приметити да нови закон од битних измена има цело поглавље б., са називом „Прекид изборних радњи“ (члан 124. - 127.). Да ове „измене“ нису донете као посебан Закон, морале би бити донете као измене и допуне постојећег Закона. И тако би се скренула пажња свима да претходни Закон није имао одредбе које би овластиле РИК да донесе решење о прекиду и наставку поступка спровођења изборних радњи. Какво је објашњење за ово се доношење? Зар да објашњење буде зато што је РИК донео незаконита решења? Други могући разлог је збуњивање неупућених, који ће погледати тај Закон, и закључити да је РИК имао овлашћења за доношење наведених решења, јер неће приметити да је то Закон који је нелегитимни орган донео тек неколико година касније.

Одредбе овог поглавља Закона нису сагласне са Уставом Србије, али ни цео Закон није сагласан са Уставом с обзиром на јасне одредбе члана 99. став 1. тачка 7. Устава да Народна Скупштина доноси Законе, а Народну Скупштину чине посланици, који се бирају сагласно одредбама члана 101. Устава. Дакле, посланици такозване XIII сазива Народне Скупштине, нису лица изабрана на изборима одржаним 21.06.2020. године. За овај сазив Скупштине се иначе на сајту Народне Скупштине наводи да је формиран након XII сазива, за који се званично наводи да су мандати посланика тог сазива трајали 4 године и 2 месеца, што је још једна намерна незаконита и нетачна информација која се народу презентује од стране државних органа и тако исте доводе у забуну (мандат посланика утврђен је Уставом, и траје 4 године, што стоји и у решењу о потврђивању мандата посланика).

Иако су и претходни избори били неуставни и незаконити, из разлога што бирачки списак није био уређен – на том списку се већ годинама налази око 2 милиона непостојећих гласача (што је утврђено на основу извештаја завода за статистику),

а ти гласови се користе у изборима, новим незаконитим радњама. Наведеним радњама највиших државних органа је и настало неуставно стање у тадашњој Републици Србији.

Како Устав не даје решење за ситуацију када највиши органи власти не спроведу изборе у прецизним роковима које је одредио Устав из било ког разлога, то је истеком мандата посланика XII сазива, настало неуставно стање. Наиме, 02.06.2020. године, навршило се 4 године од конституисања XII сазива Народне Скупштине РС, и тог дана су истекли мандати народних посланика, а да други посланици нису изабрани. Сходно одредбама члана 128. Устава, истог дана истекао је и мандата Влади коју је та Народна скупштина изабрала. Србија је остала без законодавне и извршне власти, и без начина да посланике нове Народне Скупштине и нову Владу изабере сагласно одредбама Устава о избору народних посланика и избору Владе РС.

У насталом неуставном стању се народ окупио испред здања Народне Скупштине и као носилац суверенитета у складу са чланом 2. Устава и међународним правом 16.06.2020. године формирао Привремену Скупштину народа достојног Србије о чему су обавештене све државне институције. Привремена Скупштина народа достојног Србије је сходно свему наведеном, једини легитимни орган у Србији, од 16.06.2020. године. Евентуалне касније формиране „Скупштине“ не утичу на ову чињеницу, јер је Привремена Скупштина прва у времену, па тиме и јача у праву.

Подразумева се да је у слободној и сувереној Србији од 16.06.2020. године сваки њен држављанин са правом гласа.

Датум:

члан Привремене Скупштине народа достојног Србије.

Име и презиме: _____

Потпис: _____